

Frissen

Graafmachines besturen en geld verdienen

Hij werkte zich met lassen, nertsen fokken en loodsen bouwen op tot een van de rijkste Limburgers. De zakenman uit Beringe opereerde tot voor kort in volledige anonimiteit maar bij zijn grondaankoop in Maastricht ging dat mis. Wie is de man die nog altijd het liefst zelf op de graafmachine klimt?

DOOR ROBIN VAN DER KLOOR ILLUSTRATIE DEBBY FRISSEN

Rien Leeijen (62) behoort met een geschat vermogen van meer dan 150 miljoen euro tot de rijkste Limburgers. Hij bouwde zijn imperium voornamelijk op met nertsenhandel en lucratieve gronddeals. Recent joeg hij inwoners van de Maastrichtse wijk Limmel de stuipen op het lijf met zijn plan voor een megaloods.

Maar zijn rijkdom kreeg hij zeker niet op een presenteerblaadje aangeboden. Als oudste zoon in een arm, groot boerengezin verhuist Leeijen op jonge leeftijd van Brabant naar Ysselsteyn. Zijn ouders hebben een boerderijtje en elke gulden moet worden omgedraaid. Met school heeft Leeijen niets. Hij blinkt allerminst uit in lezen en schrijven en heeft er simpelweg geen interesse in. Nu hij een succesvol zakenman is, wil hij tegen bekenden wel eens opscheppen over zijn allerlaatste rapport op de lagere school, waarop zou staan: 'Van school wegens leeftijd'.

Vanwege het slechte imago van nertsenfokkers en de ophef over de megaloods in Maastricht willen bekenden van de zakenman wel praten, maar niet met hun naam in de krant. Het beeld ontstaat van een man die hard werkt, veel geld wil verdienen, maar ook extreem zuinig is. Leeijen volgt een lasopleiding op de lts, waar hij geen les mist. Hij blijkt er talent voor én interesse in te hebben. Hij krijgt al snel opdrachten in de zware industrie van het Duitse Ruhrgebied, waar hij soms zeven dagen per week werkt en lange dagen maakt. Daar legt hij de basis voor zijn vermogen. Hij geeft geen cent uit, leeft zeer zuinig en op zijn achttiende beschikt hij al over een vermogen waar de meesten hun hele leven niet aan toekomen. Leeijen zoekt een manier om zijn geld verstandig te investeren en komt uit bij de nertsenhandel.

Polen

In Beringe bouwt hij een hal en koopt hij wat nertsen: zijn imperium is begonnen. Zelf woont hij aan de voorkant van de stal. Al doende komt hij erachter dat enkele bedrijven bijna een monopolie hebben op de nertsenkooien en het gaas. Dat kan hij beter en goedkoper, denkt Leeijen. Hij begint zelf kooien aan elkaar te lassen en gaas te weven. In korte tijd verkoopt hij zijn goederen over de hele wereld. Als eind jaren tachtig het IJzeren Gordijn naar beneden gaat, wordt Polen interessant. Daar bestaan nauwelijks nertsenfokkers en Leeijen begint er in de jaren negentig met zijn twaalf jaar jongere broer Pierre een fokkerij. De boerderij groeit elk jaar gestaag, totdat de broers zo'n tien bedrijven met samen zo'n miljoen nertsen hebben.

'Normale' Mercedes

In 2010 explodeert de prijs van nertsenbont en volgen zeven vette jaren. Daarin worden de gebroeders Leeijen pas echt rijk. Inmiddels hebben ze fokkerijen in China, Litouwen en Denemarken en in 2012 bouwen ze er een in de Verenigde Staten. In de staat Ohio verrijst een van de grootste nertsenboerderijen ter wereld, met naar schatting 250.000 nertsen. De broers komen in het vizier van zakenblad *Quote*, dat hen in 2019 indexeert in de top 350 van rijkste Nederlanders. Leeijen is wars van aandacht en dure spullen. De ondernemer rijdt in een 'normale' Mercedes. Hij heeft wel dure auto's, maar als investering, niet om in te rijden, stelt een vriend.

In Polen duiken video's op van dierenactivisten die filmen hoe de nertsen op de fokkerij van de broers soms onder erbarmelijke omstandigheden leven. Ook in Nederland ontstaat steeds meer ophef over de handel in nertsen, een teken voor Leeijen om zich meer en meer van de nertsenhandel te distantiëren, al is onduidelijk of hij ook zijn financiële belangen terugtrekt.

Zijn instinct voor zakendoen laat hem zelden in de steek en hij verschuift zijn aandacht naar nieuw terrein: loodsen bouwen. Hij koopt in Susteren grond waarop de failliete plasticfabriek Smile staat. Als hij in de gaten krijgt dat de machines nog in prima staat zijn, heropent hij de fabriek en maakt hij van Smile weer een rendabele onderneming. Omdat hij bijzonder handig is en al hallen in elkaar zette voor zijn nertsen, kan hij vaak veel goedkoper dan andere bedrijven bouwen. In 2015 koopt hij langs de A2 in Holtum de grond voor de beroemde grote groene doos. Hij stapt zelf op de shovel om het perceel bouwklaar te maken. Leeijen ten voeten uit, stelt een bekende. „Het liefst zit hij op de shovel. Hobby's heeft hij niet, behalve graafmachines besturen en geld verdienen. In de kroeg zul je hem niet snel vinden. Hooguit drinkt hij 's avonds een wijntje of een biertje. Hij werkt van zeven uur 's ochtends tot laat in de avond, elke dag.” Leeijen is getrouwd met Marian, met wie hij twee kinderen heeft: Marijn en Anne.

Zijn fotografisch geheugen wordt geroemd: hij onthoudt alles wat hij ziet. Alle rekeningen gaan langs hem en hij onthoudt vrijwel elke uitgave die hij doet, maar weet ook van alle percelen de exacte afmetingen en van alle containers die hij verscheept de exacte inhoud. De harde-werkersmentaliteit verwacht hij ook van anderen. „Dat ik eens een vrije dag heb en er dan ook echt niet ben, kan hij niet begrijpen”, zegt iemand die weleens met hem samenwerkt. „Hij blinkt niet uit in empathisch vermogen.”

Misstap

Dit jaar duikt Leeijen op in Maastricht. Hij koopt het prestigieuze maar met leegstand kampende winkelcentrum Entre Deux en het Trega Terrein in de wijk Limmel. Ook daar begint de zakenman, bouwvakker en technicus ineens op de shovel voortvarend grond te bewerken, maar nu maakt hij een misstap. Zijn ambitie om zoveel mogelijk uit de publiciteit te blijven mislukt. Leeijen wil vol inzetten op een megadistributiecentrum van 47.000 vierkante meter, maar ziet over het hoofd dat er serieuze plannen liggen voor een woonwijk. De inwoners van Limmel komen in opstand, wat hem totaal verrast. Opmerkelijk omdat het buurtberaad hem nadrukkelijk had gewaarschuwd voor de weerstand onder de bevolking. Voor de camera's van *L1* zegt hij, duidelijk niet op zijn gemak door alle aandacht en commotie: „Als ik dit van tevoren had geweten, was ik hier nooit aan begonnen. Ik denk niet dat die loods er nog komt.”

R

Elke week boetseren we een portret van iemand die volop in de belangstelling staat, of zal komen. Wat typeert hem of haar, wat bleef tot nu toe onderbelicht en waarom doet diegene wat hij of zij doet?
